

Абрамова О. В.,*кандидат філологічних наук, доцент
доцент кафедри перекладу та іноземних мов
Українського державного університету науки і технологій***Проніна Г. М.,***кандидат філологічних наук
доцент кафедри перекладу та іноземних мов
Українського державного університету науки і технологій*

СЕМАНТИЧНІ ТА СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНАВГУРАЦІЙНОЇ ПРОМОВИ ДОНАЛЬДА ТРАМПА

Анотація. У запропонованій статті аналізуються семантичні та стилістичні особливості інавгураційної промови Дональда Трампа. Інавгураційна промова належить до політичного дискурсу та є частиною певного ритуалу при вступі новообраного Президента на посаду. Актуальність статті зумовлена необхідністю детального лінгвістичного аналізу першої офіційної промови 47-го Президента США Дональда Трампа та з'ясування особливостей вживання фонетичних, лексичних та синтаксичних стилістичних прийомів, які сприяють досягненню продуктивної комунікації з масштабною аудиторією співвітчизників, їхньої консолідації та залучення до проведення запланованих змін у політичній та економічній політиці США.

У процесі дослідження було з'ясовано, що інавгураційна промова Трампа побудована за традиційними для подібного жанру канонами з обов'язковими рамочними елементами, такими як привітання та прощання. Основною ідеєю промови є політичне кредо Трампа, яке полягає у відновленні країни та перетворенні її на наймогутнішу державу світу. Для підкреслення цієї тези у промові використане концептуальне протиставлення Америки та решти світу. Гіперболізація характеристик США та її ролі в історії здійснюється за допомогою вживання прикметників у найвищому ступені порівняння, відсутністю темпоральної та просторової конкретики, використанні антитези «могутність Америки в минулому та майбутньому – слабкість Америки у сьогоденні». Поодинокі конкретні дати та числа створюють історичне підґрунтя для аргументації реформ, на кшталт депортації нелегальних мігрантів, повернення під юрисдикцію США Панамського каналу тощо.

Постать новообраного Президента представлена в інавгураційній промові у гіперболізованому вигляді, він уособлює собою міфічного героя, який здатен побороти одразу всі негаразди своєї країни. Екзистенціальність вибору підкреслюється за допомогою створення образу божого обранця, який має, наприклад, священну обітницю (*sacred pledge*) щодо відбудови автомобільної індустрії, а його життя під час нападу зберегли Бог та Провидіння.

Виявлено, що на лексичному рівні рішучість Трампа до змін показана за допомогою прислівників *immediately, soon, today, this week, a short time from now* та іменника *emergency*, який надає окремим ситуаціям найвищого ступеню невідкладності й важливості та привертає особливу увагу слухачів.

У результаті аналізу з'ясовано, що в інавгураційній промові Трампа наявні більшість стилістичних прийомів

публіцистичного стилю, таких як переважне використання займенника першої особи множини *we*, періодичні звертання до адресата промови зі словами вдячності, використання традиційних метафор та алюзій, вживання синтаксичних конструкцій з паралелізмами та алітераціями, використання градації зі створенням певних семантичних ланцюжків. Особливе місце займає трикратне повторення певної тези або ідеї з метою навіювання їх слухачеві та переконання у правильності наведених аргументів. Проведене дослідження показало, що Трамп уникає використання характерних для публіцистичного стилю риторичних питань.

Ключові слова: політичний дискурс, політична мова, інавгураційна промова, публіцистичний стиль, семантичні особливості, стилістичні прийоми.

Постановка проблеми. У сьогоденних реаліях Сполучених Штатів відіграють ключову роль у світовій політиці та економіці, а їхній вплив на події, які відбуваються в Україні, є беззаперечним. Недивно, що будь-які зміни у політичному середовищі такої впливової країни, а тим більш такі кардинальні, як повторний прихід до влади одіозного лідера республіканців Дональда Трампа, привертають увагу фахівців багатьох сфер. Інавгураційна промова належить до політичного дискурсу та є першим офіційним виступом новообраного Президента США. Детальний аналіз семантичних та стилістичних особливостей цього історичного документа допомагає не тільки прояснити перспективи подальшого розвитку однієї з найвпливовіших країн світу, а й виділити та дослідити стилістичні прийоми, характерні для інавгураційних промов.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Вивченню дискурсу, зокрема політичного, присвячено багато наукових розвідок, серед яких можна виділити класичні роботи Е. Бенвеніста, Ф. де Соссюра, Р. Барта, Дж. Фіске, Ю. Габермаса, М. Шретьера, Т. ван Дейка та ін. та сучасні праці вітчизняних вчених Л. Нагорної, Н. Кондратенко, І. Бутової, О. Селіванової, О. Олексієвця, Н. Шевчук, Л. Стрій, В. Павлуцької та ін. У політичному контексті дискурс являє собою єдність повідомлення, його адресата (промовця), адресанта (цільової аудиторії) та екстралінгвістичних факторів (наприклад, кінесики як паралінгвістичного засобу комунікації тощо). Сама ж політична промова у фіксованому текстовому викладі підлягає дискурс-аналізу, одним з аспектів якого є саме лінгвістичний аналіз, за

допомогою якого можна розглянути організацію аналізованого текстового повідомлення на всіх можливих рівнях: фонетичному, морфологічному, лексичному, стилістичному та прагматичному, або на окремих з них.

Мета пропонованої статті полягає в комплексному дослідженні інавгураційної промови Дональда Трампа та виявленні її семантичних і стилістичних особливостей.

Виклад основного матеріалу. Інавгураційна промова є частиною певного ритуалу, який передувє вступу новообраного Президента на посаду, тому за своєю функцією відноситься до ритуальних жанрів політичного дискурсу [1, с. 44]. За допомогою інавгураційної промови голова держави намагається завоювати прихильність своїх співвітчизників, заручитися їх підтримкою та у вигідному світлі представити свої майбутні інновації та реформи. Дослідження лінгвостилістичних особливостей інавгураційної промови дозволяє прослідити характерні особливості індивідуального ораторського стилю новообраного голови держави, що є особливо важливим, зважаючи на те, що «у політичній комунікації мова має велике значення, є найпотужнішою зброєю в політичній боротьбі, а політична боротьба – це конкуренція політичних мов і мовних особистостей» [2, с. 214]. Звичайно, подекуди виникають питання авторства першої офіційної промови Президента США, оскільки більшість промов політиків високого рівня найчастіше пишуться копірайтерами, спічрайтерами або іншими помічниками. Однак, на думку Л. Лукіної, ані інтертекстуальність (існування кількох авторів промови), ані міфологічність (відправник повідомлення постає «іміджевою міфологемою», що сприяє вибору ним певних стереотипів) не можуть завадити дослідити та діагностувати «мовленнєву поведінку політика на підставі його особистісних характеристик властивих лише йому» [3, с. 77]. Серед основних характеристик інавгураційної промови слід відзначити «широку аудиторію слухачів, основну об'єднувальну тему, яка може виражатися за допомогою повторів або ключових слів... в промові можуть згадуватися визначні історичні події або концепти/ідеї, важливі для нації» [4, с. 12].

Як справедливо зауважує Л. Стрій, інавгураційна промова створюється «за чіткими правилами, що насамперед регламентують ... структурно-композиційну будову» а саме «наявність в тексті семантичних блоків, їхнє чергування та поєднання, використання рамкових елементів тощо» [5, с. 241]. До обов'язкових складових дослідника відносить «рамкові (ініціальні та фінальні) елементи, зокрема етикетні формули привітання та прощання» [5, с. 242]. Так, на початку промови Трамп традиційно звертається спочатку до найбільш почесних слухачів – віце-президента Венса, спікера палати представників Джонсона, лідера більшості Сенату Туна, голови Верховного Суду Робертса, судів Верховного Суду США, своїх попередників у президентському кріслі – Клінтона, Буша, Обама та Байдена, а також віце-президентки Харріс, свого головного опонента на виборах (усього 11 конкретних адресатів + *my fellow citizens*) [6]. Подібне ранжування адресатів Трампа вказує на важливість для нього членів саме його команди та його партії і, перш за все, його головного помічника – віце-президента Венса. Зауважимо, що в інавгураційній промові зразка 2017 року список шанованих гостей значно коротший і, окрім присутніх попередників, вказано лише голову Верховного Суду (усього 7 адресатів + *fellow Americans* та *people of the world*) [7]. Подібна вдячність та люб'язність «сьогоднішнього» Трампа, можливо,

пов'язана зі сподіванням на всебічну підтримку у подальшому представників усіх гілок влади. Ще однією відмінністю промови 2025 року є звертання до співвітчизників – *my fellow citizens* (порівняймо з *fellow Americans* у 2017 році), вживання присвійного займенника *my* скорочує дистанцію між спікером та слухачами. Зауважимо, що дружня атмосфера створюється спікером навіть до офіційного привітання за рахунок подяки до кожного (*thank you very much, everybody*) та розмовного *wow*. Однак, слід підкреслити, що новообраний очільник США звертається з привітанням лише до американців (порівняймо: у 2017 він адресує свій виступ також всьому людству – *people of the world* [7]), що співвідноситься з його подальшим концептуальним протиставленням США та решти світу.

Завершується формальна частина привітання інавгураційної промови 47-го президента США доволі несподівано – твердженням про початок золотого віку для Америки «*the golden age of America begins right now*» [6]. Ця фраза містить натяк на головну місію новообраного Президента, яка полягає у відновленні країни та поверненні їй могутності та величч. Метафора «*the golden age*» повторюється в найбільш акцентованих місцях тексту під кінець привітальної та фінальної частин промови, що вказує на її концептуальність. Більш того, в кінцевій частині відбувається зміна часу з Present Simple на Present Perfect, що має на меті запевнити слухача – нова епоха вже розпочалася, все вже вирішено і цього вже не змінити: «*our golden age has just begun*» [6]. Підтвердженням основної ідеї промови є постійне порівняння на семантичному рівні Америки з іншим світом, яке подекуди переходить у антитезу «*America – the world*»: «... *our country will flourish and be respected again all over the world; We will be the envy of every nation ...; ... that the world is now witnessing in the United States of America; more money is spent on it than any country anywhere in the world ...; ... our nation is more ambitious than any other; There's no nation like our nation* [6]. Протиставлення та підкреслення унікальності країни продовжується через згадування величезної кількості ресурсів та запасів, оскільки Америка, на думку Трампа, найбагатша у світі країна за покладами нафти та газу – *we have something that no other manufacturing nation will ever have – the largest amount of oil and gas of any country on earth* [6]. Гіперболізація простежується і у не завжди справедливому трактуванні ролі Сполучених Штатів у американській та світовій історії, де ця країна представлена у багатьох подіях як одноосібний першовідкривач та лідер, який без жодної допомоги, співпраці або коаліцій, самостійно «... *harnessed electricity, split the atom, launched mankind into the heavens ...; ... won two world wars, defeated fascism and communism ...*, а її громадяни є *the most extraordinary citizens on Earth. No one comes close* [6].

Наміри нового Президента очевидні – перетворити США у майбутньому на наймогутнішу державу з найпотужнішою армією у світі, що підкреслюється у багатьох випадках вживанням найвищого ступеню порівняння прикметників: «... *we will again build the strongest military the world has ever seen; America will reclaim its rightful place as the greatest, most powerful, most respected nation on earth, inspiring the awe and admiration of the entire world; My message to Americans today is that it is time for us to once again act with courage, vigor, and the vitality of history's greatest civilization* [6]. Масштабність та універсальність країни та її історії створюється за допомогою відсутності будь-якої темпоральної або просторової конкре-

тики, новий Президент уникає згадування географічних назв, конкретних подій або дат: *Americans pushed thousands of miles through a rugged land of untamed wilderness. They crossed deserts, scaled mountains, braved untold dangers, won the Wild West, ended slavery, rescued millions from tyranny, lifted billions from poverty, harnessed electricity, split the atom, launched mankind into the heavens, and put the universe of human knowledge into the palm of the human hand* [6]. Лише у деяких випадках, пов'язаних з історичними подіями, Трамп використовує конкретику, а саме, згадуючи *the Alien Enemies Act of 1798*, кількість жертв під час будівництва Панамського каналу – *38,000 lives in the building of the Panama Canal* або рік початку свого першого президентства, який, на його думку, ознаменувався створенням потужної армії, міць якої він хоче поновити: *... like in 2017, we will again build the strongest military the world has ever seen* [6]. Подібні поодинокі включення історичних фактів створюють у пересічного громадянина відчуття достовірності та надають історичне підґрунтя для нових кардинальних змін – легітимності депортації нелегалів, серед яких 47-й Президент бачить у своїй більшості *foreign gangs and criminal networks bringing devastating crime to U.S. soil* [6], або повернення під юрисдикцію США Панамського каналу, який було, на думку автора промови, несправедливо продано за символічну плату: *And above all, China is operating the Panama Canal. And we didn't give it to China. We gave it to Panama, and we're taking it back* [6]. Зазначимо, що згадування Китаю, як країни, що є одним із основних опонентів США на світовій арені, лише підкреслює справедливість повернення каналу – ми відбираємо не у слабкої Панами, а у потужного воєнничого Китаю, позбавляючи його економічної та політичної вигоди.

Свою особистість Трамп представляє у гіперболізованому вигляді, як унікальну постать, у якій було більше проблем та викликів, ніж у будь-якого іншого президента за часів існування президентства в Америці: *... I have been tested and challenged more than any president in our 250-year history, and I've learned a lot along the way* [6]. Нещодавно проведені вибори визначаються у промові як найвеличніші в історії США, що передається за допомогою прикметників у найвищому ступені порівняння (*the greatest and most consequential election in the history of our country* [6]), а день інавгурації Трампа названий *Liberation Day*. Місія щойнообраного Президента по відновленню могутності Америки, якою він пишається, презентується в промові як така, що задумана Богом, а тому навіть замах на майбутнього голову Білого Дома розглядається як екзистенціальний: *... I felt then and believe even more so now that my life was saved for a reason. I was saved by God to make America great again* [6]. Свій майбутній вклад у розвиток автомобільної галузі 47-й Президент Сполучених Штатів називає *sacred pledge* – «священною обітницею» [6]. Як відомо, для американців взагалі, і для республіканців зокрема, релігія є однією з основних духовних потреб людини, вона спрямовує людину до стабільного життя, сприяє створенню міцних родин, народженню дітей і перетворює американця на «правильного» добродійного громадянина, який стає основою держави. Не дивно, що інавгураційна промова закінчується традиційним *God bless America* [6].

Трамп уявляє себе справжнім героєм, який один здатен захистити всю націю, котра для нього є родиною: *We are one people, one family ... I will fight for you, and I will win for you* [6].

Рішучість новобраного Президента до проведення реформ підкреслюється лексичними одиницями, які означають «швидке наближення подій». До таких слів належить, наприклад, *immediately*: *... we will immediately restore the integrity, competency, and loyalty of America's government; All illegal entry will immediately be halted ...; I will immediately begin the overhaul of our trade system to protect American workers and families; I also will sign an executive order to immediately stop all government censorship and bring back free speech to America; And I will sign an order to stop our warriors from being subjected to radical political theories and social experiments while on duty. It's going to end immediately* [6]. Ще однією лексичною одиницею, що вказує на те, що Америка має відродитися найближчим часом є прислівник *soon* («незабаром»): *America will soon be greater, stronger, and far more exceptional than ever before; The American dream will soon be back and thriving like never before* та обставини часу *today, this week, a short time from now*: *Today, I will sign a series of historic executive orders; This week, I will reinstate any service members who were unjustly expelled from our military for objecting to the COVID vaccine mandate with full back pay; A short time from now, we are going to be changing the name of the Gulf of Mexico to the Gulf of America ...* [6]. Про невідкладність змін Трамп заявляє за допомогою іменника *emergency*, а вжите перед ним означення *national* надає проблемі масштабнішого змісту. На думку новообраного Президента, надзвичайні ситуації національного рівня утворилися у двох випадках: на південному національному кордоні (*a national emergency at our southern border*), де відбувається *disastrous invasion* та в енергетичній сфері (*a national energy emergency*) [6].

Більшість дослідників відносять інавгураційну промову до публіцистичного стилю, до його усної форми, яку називають ораторським стилем або підстилем. Проте, як справедливо зауважують Ю. В. Крапива та Д. А. Крікун, «за способом породження» політичну промову можна віднести до писемного мовлення, оскільки це написаний текст, а «за способом відтворення» – до усного [1, с. 44]. У виступі Трампа задіяні майже усі прийоми характерні для ораторського стилю. Наближення промовця до аудиторії та руйнування незримой «четвертої стіни» відбувається за рахунок періодичного звертання до аудиторії, вираження подяки за довіру (23 рази *thank you* вживалося впродовж промови, причому у 5 випадках – 3 або більше разів поспіль). Часто використовуючи особовий займенник *we* та присвійний заміник *our*, Трамп намагається створити у читача відчуття приналежності до його команди та своєї безпосередньої участі у майбутніх реформах країни (порівняймо: 88 разів *we* проти 36 разів *I* та 76 разів *our* проти 16 разів *my*). В інавгураційній промові Трампа наявні характерні для публіцистичного стилю традиційні метафори, такі як *golden age, the scales of justice, a tide of change is sweeping the country; sunlight is pouring over the entire world; pillars of our society lay broken and seemingly in complete disrepair; liquid gold* [6], які додають його виступу емоційності та перформативності. Слід зазначити, що більшість подібних метафор розташовано на початку промови, коли слухачі ще не втомлені та очікують на несподівані звороти мови і націлені на їх сприйняття. Одним із стилістичних прийомів, який часто використовується у публіцистичному стилі, є аллюзія на цитати відомих політичних або історичних постатей. Використовуючи в своїй промові фразу *We will drill, baby, drill* [6], Трамп натякає як на свої виступи під

час останньої президентської кампанії, так і на один із слоганів республіканської партії, який з'явився ще у 2008 році «Drill, baby, drill». Його автором був губернатор штату Меріленд М. Стіл, але найбільшої популярності він набув після того, як цей слоган виголосила на дебатах С. Пейлін. Слід зазначити, що 47-й Президент США унікає риторичних питань, які спонукають слухача до роздумів про правильність наведених аргументів, – у пересічного громадянина не може бути жодних сумнівів або вагань щодо представленої республіканцем програми розвитку країни.

Одним з найбільш ефективних стилістичних прийомів, який не тільки привертає увагу слухача, а й запевняє його у справедливості виказаної думки або ідеї, є її триразовий повтор з певними інтерпретаціями. Подібний прийом багаторазово використовується в інавгураційній промові, і, подекуди, навіть підсилюється алітераціями: *The vicious, violent, and unfair weaponization of the Justice Department and our government will end; And our top priority will be to create a nation that is proud, prosperous, and free; ... to give the people back their faith, their wealth, their democracy ...; ... we will immediately restore the integrity, competency, and loyalty of America's government; ... we will be working to meet every crisis with dignity and power and strength; ... we will restore fair, equal, and impartial justice ...; ... we will end the chronic disease epidemic and keep our children safe, healthy, and disease-free; ... a world that has been angry, violent, and totally unpredictable; ... people of religion, faith, and goodwill* [6] та ін. Іноді Трамп вдається до триразових паралелізмів, в яких акцентуються слова, що не повторюються: *We will not forget our country, we will not forget our Constitution, and we will not forget our God; ... I am with you, I will fight for you, and I will win for you; We will not be conquered, we will not be intimidated, we will not be broken ...; We will stand bravely, we will live proudly, we will dream boldly ...* [6]. Як бачимо, в деяких прикладах був використаний синтаксичний стилістичний прийом градації та утворені семантичні ланцюжки, такі як *country – Constitution – God* (країна, в якій верховенство Конституції, закону та покровителем якої є Бог), *to be with – fight for – win for* (від підтримки через боротьбу до перемоги) або *conquered – intimidated – broken* (спочатку завойовані, потім злякані і в кінці кінців зламані).

Висновки. Отже, інавгураційна промова Трампа є взірцем ритуального ораторського мистецтва. Вона будується за традиційною для подібних промов композицією, яка включає рамкові елементи (етикетні формули привітання та прощання) та основний текст. В основній частині на семантичному рівні представлена основна ідея промови, яка представлена у вигляді декларування політичної місії Трампа. Остання націлена на відновлення могутності США та показана через концептуальне протиставлення Америки решті світу. На стилістичному рівні це втілюється за допомогою гіперболізації певних постатей та подій, відсутності темпоральної та просторової конкретики, використання антитези, вживання найвищого ступеня порівняння та лексичних одиниць, що вказують на найближчий термін проведення реформ. Детальний аналіз інавгураційної промови 47-го Президента США показав, що в ній присутні основні стилістичні прийоми, характерні для цього стилю, що роблять промову емотивною, експресивною та перформативною. До таких елементів відносяться: переважне вживання займенника першої особи однини, періодичне звертання до аудиторії з подякою, використання традиційних метафор та алюзій, вжи-

вання синтаксичних конструкцій з паралелізмами та градацією. Виявлено, що однією з характерних особливостей індивідуального стилю Трампа є відсутність риторичних питань.

Література:

1. Крапива Ю. В., Крікун Д. А. Політична промова як різновид політичної комунікації. *Закарпатські філологічні студії*. Вип. 11, Т. 2. С. 42-45.
2. Вусик Г.М., Антонюк О.В. Сучасний політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень. *Вісник студентського наукового товариства ДонНУ імені В. Стуса*. 2020. №12. Т.2. С. 213-217.
3. Лукіна Л.В. Політичний дискурс: сутність та особливості застосування. *Політикус: наук. журнал*. 2021. №2. С. 75-80.
4. Білоніжка І. С., Чижова Н. В. Лінгвістичні засоби інавгураційної промови Президента США Джозефа Р. Байдена-молодшого. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Філологія. 2021. № 48, Т. 1. С. 12-15.
5. Стрій Л.І. Структурно-композиційні особливості інавгураційної промови як жанру політичного дискурсу // *Слов'янський збірник*. 2014. Вип. 18. С. 240-241.
6. President Trump's Inaugural Address (2025) URL: <https://www.whitehouse.gov/remarks/2025/01/the-inaugural-address/>
7. President Trump's Inaugural Address (2017) URL: <https://trumpwhitehouse.archives.gov/briefings-statements/the-inaugural-address/>

Abramova O., Pronina H. Semantic and Stylistic Peculiarities of Donald Trump's Inaugural Address

Summary. The presented article deals with the semantic and stylistic peculiarities of Donald Trump's inaugural address. The latter belongs to the political discourse and is considered a part of a specific ritual in the process of the inauguration of the newly elected President. The relevance of this article is determined by the necessity of a detailed linguistic and stylistic analysis of the first official speech of the 47th President of the United States. It also aims at examining the use of phonetic, lexical, and syntactic stylistic devices that contribute to effective communication with a large national audience, fostering its unity and engagement in future political and economic reforms.

The study has shown that Trump's inaugural address is composed according to the traditional structure of this genre, including obligatory framing elements such as greetings and farewells. The main idea of the speech is Trump's political credo, which emphasizes the renovation of the country and its transformation into the most powerful state in the world. To reinforce this idea a conceptual contrast between America and the rest of the world is used. The hyperbolization of the United States characteristics and its historical role is achieved through the use of adjectives in the superlative degree, the absence of temporal and spatial details and the use of antithesis – “America's past and future strength vs its present weakness”. Few dates and figures presented in the speech provide the historical background for such reforms as the deportation of illegal immigrants and the return of the Panama Canal under U.S. jurisdiction etc.

The detailed analysis of inaugural address has shown that the newly elected President is presented in a hyperbolized manner, as a mythical hero capable of resolving all national difficulties at once. The existential significance of his election is emphasized by the portrayal of Trump as a divine chosen one, with the sacred pledges such as the restoration of the automotive industry etc. His survival during the attack is also attributed to God and Providence.

It has been found out that at the lexical level Trump's strong determination for change is demonstrated through the usage of adverbs like *immediately, soon, today, this week, a short time from now* and the noun *emergency*, which means the highest level of urgency and importance of certain issues and that is why it especially captures the audience's attention.

The analysis has revealed that Trump's inaugural address contains the most of the stylistic devices of publicistic style, such as the predominant use of the first person plural pronoun *we*, the expressions of gratitude to the audience, the use

of traditional metaphors and allusions, syntactic constructions with parallelisms and alliterations, the usage of gradation to create semantic chains. The studied inaugural address contains many threefold repetitions which help to inspire the key ideas to the audience and persuade it to believe in them. The study has also shown that Trump avoids rhetorical questions, which are typical for the publicistic style.

Key words: political discourse, political language, inaugural address, publicistic style, semantic peculiarities, stylistic devices.